

1881-11-12

þý Ÿ œ - ³ ± Á ‘ Á ¼ ð Á Ä ® Á ± Á ð » ð ³ ð í ½

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/11267>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΑΛΗΕΞΙΑ.

ΙΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΟΜΕΝΗ
ΚΑΤΩ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

卷之三

Διά θέσην αιτησίου ἀπειθεύνταίνω τῷ Συντάκτῳ Γραφέον και Τυπογραφεῖον "ΑΛΗΟΞΙΑΣ" ή
·Αγίου ·Ανδρέου υπό τὴν πίκινην κ. Δημήτρο Χατζηπανάλου ἁμ. 56
·Εκδότης ε) συντάκτης Α.Κ.ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ. (Editor A.C.Paleologos)

Ο ΜΕΓΑΣ ΑΡΜΟΣΤΗΣ ΑΠΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ.

Καὶ πρῶτον μὲν παραγηροῦμεν
ὅτι μετὰ τὴν δημοσίευσιν παλαι
οτέρως τινὸς ἐπιτολῆς, ἀνευ, βε
βαίως, τῆς ἀδείας τοῦ γράφαντος,
ἐν τῇ πρώτῃ περὶ Κύπρου Κυα
νῆ βίβλῳ, ἡ ταύτης παρηρμηνεύ
μένης, ἡ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς
ἱδιαιτέρας ὄμιλίας τῆς ε. Μικλό
κλαυ θε τῆς ἐν τῷ λόγῳ τοῦ συμ
ποτίου μνείας, θὰ ἔναι λαν προ
σβετικοὺς οἵ δεγμάτιοι τὴν Α. ἘΕ.
ἐν τῷ οἴκῳ των. Ἐν τοσούτῳ εἰ
πειδὴ ἐν τισιν ἔξαιρε τικιᾶς, ἀλ
λὰ πάντοτε ὅμοίαις, περιτάσσεται,
ἐνθυμεῖται ἡ τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς
ἐλληνικῆς ἐκκλησίας τῆς Κύπρου
ἡ Α. ἘΕ., θὰ ἐπιτρέψῃ ἡ ήμιν
νὰ δημοσιεύσαμεν ἵνα διάλογον
ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντιβάνε. Θέματος,
ὡς ήκούσαμεν αὐτὸν παρ' αὐτῇ
κόσου μάργυρος τότε ἡ [τί σέμ-
πτωσις!] μεταξὺ ὑπαλλήλου τῆς
Α. ἘΕ. ἡ “ελληρικοῦ ὑψηλῆν κατέ
χοντος θέσιν ἐν τῇ ἐνταῦθα ἐλ
ληνικῇ ἐκκλησίᾳ.” Ο “ελληρικὸς”,
γενομένιον μὲν λόγου περὶ τοῦ
σεβατοῦ παντὶ Ἑλληνι ε. Γλάστρ
νος, ὡμιλησε μετά τινος ἐνθουσι
σμοῦ ό ἣς ἐπιχαίρων ἐπὶ τῇ νί^{τη}
τῶν περὶ αὐτὸν κατὰ τὰς προσ
φέτους τότε ἀδειάς, περὶ οὗ τοῦ
Ληδοῦ Βέρμοντφηλδ τούραντίον
οὐδὲ ὑπάλληλος τῆς Α. ἘΕ. σκαν
δαλισθεῖς ἤριτησε τὸν ελληρικὸν
ἀποτομάτερον πως.

Υπάλ. Προστίμας εὐδέκτης
Σουν οι Τούρκοι διρκεῦσαν τὸν
γότον σου;

Рано: "Барберау."

“Υπάλληλος Αλέξανδρος της μεταβολής
των πολιτικών σχεσιών της Ελλάδας στην Αρβανίτη¹
Βίβλου που γράψατε, αλλά ότι την περιόδο
των έτων της πορνείας διαγνώσατε, οι
πολιτικοί στόχοι της Ελλάδας στην περιόδο

το, πιτεύω, ὅμοιαζει ἀχαριτίῃ η
οὐτε συνεπὲς εἶναι". (Ἀμβλοντός
τε ἀκόμη μετὰ μεῖζουσος εὐγενεί^{ας}
οἱ εἰ περὶ τὸν Μ. Ἀρμοστὸν, ὡς
οἱ Τοῦρκοι ὑπάλληλοι τοὺς πρώ^{τους}
μῆνας μῆνας μετὰ τὰ νέα νιζὰ μ
η τὸν περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγω^{γῆς}
τῶν ὑπαλληλῶν νόμον.)

Κληρο. " "Αν κερδαλεόφρων τις δι
αβάτης εὑρών σε παλαιόντα πρὸς
κλέπτην τῶν καρπῶν τοῦ εἴκουσ
σου, καθ' ἣν σιγμῆν ἡσο ἐγγὺς
νὰ τὸν καταβάλγεις ἢ νὰ σύνηγες ἢ
παξ διὰ παντὸς τοὺς καρποὺς τῷ
λυχναρίῳ πότερον του, παρενέβαι
νεν εἰς τὴν πάλην ἢ ἐξεδήσωκε μὲν
τὸν ἄρπαγα, ἀλλὰ ἔστιν ἐχεῖν αὐτὸς,
ισχυρότερος, τὸ ἔργον ἐκείνου, θά
ἐνδιαιτεῖς σταυτὸν ὑπόχρεων εἰν
γνωμοσύνης ἀπέναντί του; ὁ τοῦ
πὸς τοῦ Δόρδον Βῆκουσφηλδ, ὡς
γνωρίζομεν ἤδη....."

Τηνάλ. "Ευόησα. ἀλλὰ μάθε ὅτι πάντες οἱ "Αγγλοί, ἐπομένως ἢ σ. Γλύπται, γυψοῦ τῶν πράξεών των ἔχουσι τὰ ἀγγλικὰ συμφέροντα".....

Κληρ. "Βεβαιάσατα, ή θά είναι
μεν ὀλιγότερον ή ποσού τιμῶ τὸν
ὑένον πρωθυπουργὸν, ἐὰν ἐφρύ
νουν ὅτι κατιχαρίζεται τὰ δικτ
πιτευμάτα πότῳ συμφέροντα τοῦ
ἴδιουν τον. ἀλλ' ἀπέργαι μὲν
ρος μισθορᾶ δι' ἡμιτάντεροι ρή
ταξὶ τῶν δύο. ὁ μὲν λόρδος Βε
κονστιντίνος ἐθέλει τὸν Ἀνατολῆ
καὶ συμφέροντα ἐν τῷ Ἀνατολῇ,
μένον πετά τῷ Τούρκων συνδι
βάλονται. Ιερὸν ὁ Γλαύκων φοιτεῖ

έπι δύνανται νὰ συμβαδίσουσιν ἐξαρτά τὴ μετὰ τῶν Εὐλογιῶν·
Αλλοὶ δὲ μόνοι προσέλθουσιν τοῦτον.

πατερίαν, Κύρι.....ένας τὸ ὅπι
καταλαμβάνει στεφάνην ἐπειδή
πατέρα τοῦ οἰκοῦσαν πάντας

παντας στρεψει τον μελαντον του
και πειραστησει την αγαπην του.
— Υπάλ. "Οι επιθέλλοντες δὲν μην
προσπαθειαν να γνωρισουν την αποτελεσματικην της πολιτικης

Ὦ Ζεὺς βλέπει λοιπὸν ὁ ἀναγυνώσης, εἰς τὸ αὐτὸν πάντοτε ἐπιχείρημα καταφεύγουσιν οἱ περὶ τὸν Μ. Ἀρμοτὴν ὀσάκις εὑρεθῶσιν ἡ ναυκασμένοι νὰ εἴπωσι καλόν τινα λαδγον ὑπὲρ τοῦ μεγάλου συμπολίτου των των, η̄ χουστι θίκατον ὡς φιλότιμοι ἄνθρωποι...αἱ ἀντιφάσεις δὲν περιποιοῦσιν οὐδὲν πολλὴν δόξαν.

“Ἐγέρα μοιφὴ προσαφθεῖσα ἡ
μῆν, (λέγει παρακατιὰν ὁ Μ. Ἀρ-
μοσῆς, γελῶντων Σορβιδῶς τῶν
ὑπαλλήλων τον) εἶναι ἐκείνη, δι’
ην οὐδεμίᾳ ισοδύναμος ἐκφραστις
ἀπαντῷ ἐν τῇ ἀγγλικῇ γλώσσῃ...
ἀνδράς ταῦτας ἡμᾶς μισέλλην αἰτοῦσιν
· Η μοιφὴ αὕτη τῷ δυτὶ ἐγένετο
ἐμένισχόθη ἔτι μᾶλλον ἡ ίδεα αὕτη
μετὰ τὴν 6 Ὁκτωβρ. ἐν τῷ πνεύ-
ματι ἡ τῇ καρδίᾳ τῶν “τὴν ἐλ-
ληνικὴν γλῶσσαν λαλούν-
των Κυπρίων”. Καὶ ἀγνοοῦν-
τες, δυνατούσι, τὴν ἀγγλικὴν γλῶσ-
σαν, δὲν δυνάμεθα νὰ ἀντικρού-
σταιν τὸν δισχυρισμὸν τῆς Α.
Ε.Ε., ἀλλ’ ὅμολογοῦμεν ὅτι δὲν ἐ-
τείσθημεν ἐκ τῆς διαβεβαιώσεως
ιδούσι ὅτι ἡ γλῶσσα τόσου προη-
γμένου λαοῦ σιατελεῖ ἔτι τόσου
νέσκιωπτος, ώστε νὰ μὴ ἔχῃ τὴν
άνεολίαν νὰ συνθέσῃ φῆμα (μισῶ)
ιερός σόσιατον [“Ελλην”] ἀλλ’ ἀ-

τοῦ ὑπάρχει οὐ λέξις φιλότου ρ
οῦ εἰς τὸ ὑπάρχει, μα τοῦ δαίμο
νος ἀπάντας, διότι.....ὑπάρχει
τὸ πρᾶγμα, [τὸ γνωρίζουσεν πλέ
υν καλλιτε], ὑποθέτομεν ὅτι ὁ
τηρχεῖ οὐ λέξις μισθόληψις ἢ
προσφύτερον μάλιστα πεπλασμό
ν οὐδὲ ὅπου τὴν θεῖμοδρυγεῖ οὐ
τοῦ. Ἔξ, οὐ προσκάλεσε τοὺς γέλω
ντας τῷν Ἀγγλῶν ἀπομακτῶν του.
"Αὐτὸν δὲ πραγματί οὖν ὑπήρχε
ἴσιμοι τοτὲ εὖ τῷ λεξικῷ τοῦ πι-
πετράστον Ἀγγλικοῦ λιοντοῦ οὐ εἶ-
πετο αἴτινος οὐτοῦ. Εἰς δὲ τὸ Ἐπι-
καλεῖον Του μα μολυνθῆ τὸ ά-

τὴν δόξαν Του. Προβαίνουσα εἰς
τὴν ἀναίρεσιν τῆς μορφῆς ἡ Α.
Ἐξ. δὲν εὐποχεῖ περισσότερον ἐ^τ
πιχειρημάτων ἀκαταμαχήσων.

‘Ος οἰκουνομολόγος ἐγένετο παθητικὸς, καταφεύγει εἰς τὴν εἰς ἄτοπον ἀπαγωγὴν σὺν λογιζόμενος οὐτωσίν.’ ’Επειδὴ εἴναι ἄτοπον τὸ μισθῖν τὴν μείζωνερίδα τῶν κατοίκων, ἅρα ψεύδονται οἱ μεμφόμενοί μοι μισελληνιστρόν.’ ’Αλλὰ, ’Εξοχῶτε, δι’ αὐτὸν τοῦτο τὸ ἄτοπον ἡ ἀσύρφορον ἡμῖν τε φάμην αὐτούς ἡ τριθίνει ὑμῶν ὑπὸ πᾶσαν ἔποιψι φωνάζομεν ἡ γογγύζωμεν ἀπὸ τριῶν ἥδη μακρῶν ἐτῶν συμπεπλησσομένων, ’Υμεῖς δὲ ἡ εἰ περὶ ’Υπᾶξ ἀπτὶ ν’ ἀποδείξητε ψευδῆ τὰ ὀντανὰ γεγονότα, εἴτε ἐν ὁ Κυριακὸς λαὸς ἐσχημάτισε τὴν περοίθησιν ταύτην, [ἢ ἀφοῦ τοῦτο ἔναι ἀδύνατον πλέον μετὰ τὴν ἡμιοσίευσιν μάλιστα τῆς Κυανῆς [βίβλου] ἀπτὶ νὰ δώσητε ἀληθοφανῆ ὀπωσοῦν ἐξήγησιν τῶν πεπραγμένων ἡ γεγραμμένων· νῦν’ ’Υμῶν τῶν περὶ ’Υπᾶξ δυσμενεστάτων μηνί, ὁχυροῦσθε ὄκισθεν φασμάτων ἐν ἐγρηγόρσει ἡ μεμελετημένως περοίθαμεν, πεπλασμένων, προπαγανδῶν, ἐνωτικῶν, δυσηρημένων, προνομοιόγων!!!

Αλλὰ πρὸς θεοῦ πρέπει πλέον
ἀ νόποθέσωμεν ὅτι οἱ διερημνεῖς θῆ-
ταφρασταὶ τῆς ἐν Κύπρῳ Διοί¹
ήσεως εἶναι κακούργοι τῆς ἀγχό-
ης, διὸ μὲν πετεῖθωμεν ὅτι τὴν
ἴδησιν τῆς “Κλεισθῆς” π. χ. “Λέ-
γεται ὅτι τῷ Γλάρουνι δὲν ἀτα-
ΐσκει ἡ ἔνωσις τῆς Κύπρου μετὰ
τῆς Ἑλλάδος, Σὰ δάμβανε δὲ τὴν
ἡμέραν πρωτοθουλίαν, αὐτὸν δὲν ἐφο-
δείτο τὰς ερημυγάδες τῶν Συντῆρη
“ιανῶν” ἢ ὅτι “οἱ φιλελέσθεροις
Σεβόλλογοι τοῦ Λευκίνου, προεξάρ-
γοντος τοῦ λόρδου Αέρθμου, ὁποτεη
οἵζει τὴν ιδέαν ταύτην.” πεδίζειν

γραφεῖ τὴν 12 Ἀπριλίου "Λέγε
ται ὅτι ἡ Κύπρος προσηγέρθη εἰς
τὴν 'Ελλάδα", τὴν δὲ τηλεγραφή
κῶς διαβιβασθεῖσαν ἐκφραστιν τῆς
εὐ ρωμοσύνης ἡμῶν ἐπὶ τῷ
πιτευθείσῃ ταῦτῃ διαθέσει, δ
τι ἐσήμαινεν αἴτησιν ἐνώσεως αὐ
τόβονδοι, καὶ ἐὴρ εἰς τὸ πεῖσμα
τοῦ σεβαστοῦ πατρὸς Κυπρίων
ποιοργείου τῶν Φιλελευθέρων

Τί ὁ ἄν εἴποι τις περὶ τοῦ ἐτέ
ρου φάσματος τῶν ἀνθρώπων· πού
των—τῆς προπαγάνδας τῆς Ἐλ
ληνικῆς, ἣν ἐπλασαν ἀπὸ τῆς πρώ
της σιγμῆς ἡμα ως ή τότε εὑγε
νῆς Ἀντιπολίτευσις ἐζήτησε λό^γ
γον, παρὰ τῶν δωροφορησάντων
τὴν ἀθλίᾳ Κύπρῳ τοὺς βελτίστους
ἡμῖν τουτουσὶν ἄνδρας διὰ τὰς
ἀγγαρείας, τὰς χειροπέδας, τὸν
νόμον τῆς ἐξορίας κλπ. κλπ;

Αλλὰ, Ἐξοχώτατε, ὅταν ή φο
ρὰ τῶν πραγμάτων ἡνάγκασε τέ
λος Ὑμᾶς νὰ ὄμολογῆσῃτε ὅτι ὑ
πάρχει καὶ τοι τι κοινὸν μεταξὺ η
μῶν ή τῶν κατοίκων τοῦ Ἐλλη
νικοῦ βασιλείου (γλῶσσα ή θρη
σκεία), ὅταν ήντι φορὰ τῶν πραγ
μάτων ἡνάγκασεν Ὑμᾶς προσέτε
νὰ ἐκτομίσῃτε τὴν ὥσταν ὅτι συμ
παθεῖτε εἰς τὰ αἰσθήματα ἡμῶν,
ὅταν ὡς ἐκ περισσοῦ [ἐντελῶς ἐκ
περισσοῦ, βεβαιώθητε] μᾶς πλη^ρ
ροφορῆτε ὅτι η ἀγγλικός λαὸς
συμπαθεῖ "πρὸς τοὺς ἀνὰ πᾶσαν
τὴν γῆν διεπαρομένους Ἀγγλο-
Σάξωνας" ή εὐρίσκητε φυσικά
τον τὸ πρᾶγμα, ὅταν εὑρίσκητε
ἐπίσης φυσικωτάτην τὴν συμπά
θειαν τοῦ ἀγγλ. λαοῦ, ην ἐξεδή
λωσεν ἐπὶ τῇ συμφορᾷ τῶν ἀδελ
φῶν του Ἀμερικανῶν, διατί δισχυ
ρίσθητε, ἀξιοῦντες η νὰ πιτεν
θῆτε, ὅτι διὰ νὰ ὑπάρχωσι η παρ'
ἡμῖν αὐτῷ οὕτοι οἱ δεσμοί, οὓς
ἐμπνέει η καινότης τῆς θρησκείας,
τῆς γλώσσης, τῶν ηθῶν η θίμων,
ἔχρειάζοντο πρεπαγάνδαι η τα
ραχῶν ἤγέται; "Οταν τὸ φυσικὸν
τοῦτο αἴσθημα δὲν ηδυνήθησαν
ηλικούραντες πάτερι λατεσάδει

να ψυχρανωστι τόσοι λυσταλέοι πόλευσι καὶ Οὐασιγκτῶνες καὶ Ἀλα
Βάρμπι [παρ' ἄλλῳ τινὶ ἔθνει [τῷ
“Υμετέρῳ], διατί ἐφαντάσθη τε [ὅτι
ἐχρειάζοντο προπαγάνδαι διὰ νὰ
δημιουργήσωσιν αὐτὸν [τὸ “φυσι
κὸν” αἵσθημα παρ' ἡμῖν, παρ' οἷς,
ἀντὶ προηγούμενων ἐχθρικωτά
των, ὑπάρχουσι βοήθειαι γενναὶ
ὅταται σχετικῶς πρὸς τὰ μέσα τοῦ
Ἐλλ., βασιλείου ἐν ἡμέραις πονη
ραῖς πολὺ πρὸ τῆς καθόδου Υμῶν,
καὶ οὐδὲν, ἀπολύτως οὐδὲν. ἐχθρο
καὶ προηγούμενον ύπηρξεν ἀπὸ

*τονς ἀρχαιοτάτους χρόνους με
χρι σήμερον;*

(*"ΕΠΙΤΑΙ ΟΥΝέχεια*)

NICOSIA 5-11-81

Dear Sir,
I take the liberty of addressing
to you a few lines, hoping that you
will be kind enough to insert them
in your newspaper. I think they
will draw the general attention,
because the things about which I
am going to speak interest, more
or less, every body.

Sometime ago His Lordship the Archbishop of Cyprus, had communicated to His Excellency the High Commissioner, that fever made terrible ravages in Kythrea, and that it would be advisable to send there a Government physician, to attend the poor who could not afford to bring a physician from Nicosia.

His Excellency had the kindness to send a physician to Kythrea, but with what orders the doctor was sent, we do not know. We have only learnt that the physician went to Kythrea and stopped near Hairabet Effendi's, house. That he asked to see the poor suffering people. That when they came the doctor asked from what parish they were. And that his only attendance consisted in taking down the name of the parish of the patients. Having done this, he went to the parish of Saint Andronikos and asked to see those of the patients who were poor; but when he asked the name of

but when he asked the name of their parish and learnt that it was the parish of Saint Andronikos, he said that he had already seen the patients of that parish, and that he could not see them again. Having mounted again, he went to Harakiotissa, and asked to see the poor patients of that parish. He was conducted to the house of a poor suffering fellow, but when he went into the house, the first thing he looked at were the walls of the room and not the patient. Then tuning to some people who went with him, told them, through his interpreter, that he had orders to attend those patients only, whose moveable and immoveable property was under ten copper piastres!! As there were none who had not something worth more than ten copper piastres, the physician returned to Nicosia and left the patients as they were. These facts we have learnt from different people, and we believe them to be true. Should it not be so, we should be glad to be informed of that.

On the 3rd instant at 4 o' clock p. m. His Excellency the High Commissioner held a reception at the Konak. The reception was not a splendid one the Hellenes having stood aloof even from the Konak. In the large square before the Konak there were some Turks, and here and there some Turkish women. If we except the few Hellenes peasants, who chanced to be there, having come to sell some locusts eggs, and three or four young Hellene Gentlemen, there were no Hellenes at all. As we noticed only four Cypriot Hellene Gentlemen visited His Excellency and these four had their reasons of so doing, as some people told

me. One of them is a shoemaker to His Excellency the High Commissioner, another an hotel keeper and the other two contractors and proprietors of the diligence running between Nicosia and Larnaca. We have been informed that the Hellene Cypriots did not go to the reception in order to show their dissatisfaction. We hope that His Excellency will be persuaded that public opinion is against him, and that the dissatisfaction is not partial but general. And we think that it would be much more pleasant for him, if he would inquire into the grievances of the people, and bring a remedy to them. Her Most Gracious Majesty the Queen Herself would feel very miserable, if Her British subjects were dissatisfied with Her.

We hear that a certain inferior clerk to the Government, a man of the name of Ongley, has said that if it were in his power, he would hang all the Cypriot Hellenes for not having visited the High Commissioner. Of course, we do not pay any attention to the insipid words of such idiots, but we think a government clerk ought to be more discreet in his words, and not to express such foolish ideas which though considered ridiculous by every reasonable man might make some people think that these ideas come from High Officials, and in such a case a hatred might spring up against all Government Officials.

I have the honor to be
Your obedient servant
Veridious.
To the Editor of "Athletic."

To the Editor of "Alēthia"
Limassol

P. S. We hear from Kerynia that Mrs Scott Stevenson, the Commissioner's wife beat a prisoner so severely that the man swooned. We should be much obliged if some one would inform us whether there is a prison regulation allowing the Commissioner's wife to beat the prisoners, and if not to what punishment are liable those who commit such misdemeanour.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Διὰ τοῦ παρελθόντος ἀγμοπλάσιον φίκετο εὑνταῦθα ἐξ Ἀγγλίας ὁ κ. G. G. field, ὑπάλληλος ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἀποκιῶν, ὃς οὐ μετέβη ἀμέσως εἰς Λευκωσίαν ἀγνοοῦμεν ὅποιος ὁ σκοπὸς τῆς εἰς Κύπρον ἀφίξεως τοῦ ὑπουργικοῦ τούτοις ὑπαλλήλου.

Τὴν νύκτα τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἐπὶ πολλὰς ὥρας ἔβρεχε
ἐν τοῖς μέρεσιν ἡμῶν, ἐπὶ δὲ τοῦ
Ολύμπου κατέκεσον οὐκ ὀλίγα
χιόνες, αἵτινες ἡ ἐκώλυσαν· τὴν
εξακολούθησιν τῶν βροχῶν, λαί
ἀναγκαίαν διὰ τὴν ἐποχὴν ταῦται

Κατ' αὐτὰς παρουσιάζονται
πρὸς τὸν Μ. Ἀρμοσὴν οἱ πρό^τ
δροι τῶν ἀντικροσώπων τοῦ λαο^ς
τῶν διαφόρων μερῶν τῆς νήσου
Ἀργιεσσίς ἡ λοιπὸι ἀπεξαλιέων

μέλλοντες νὰ παρατήσωσι τὴν Α.
Ἐξ τὰς αἰτήσεις τοῦ λαοῦ ἡ τὰ
μέσα τῆς Θεραπείας τῶν κακῶν ἐ^τ
χόντων. Οἱ ἀπεσταλμένοι οὗτοι,
φέρουντες παγκύπριον χαρα-
κτῆρα, δὲν ἀμφιβάλλομεν δτι θέλουν,
σιν ἀναγνωρισθῆν πὸ τῆς Α. Ἐξ.

Μέταφρασις τῆς ἐν τῷ ἡγουμένῳ φύλακος δημοσιευθείσης ἀγγλικῆς ἐπιτολῆς.
How far your eyes may pierce I cannot tell
Striving to better oft we mar what is well.

SHAKESPEARE.

Φύλατε Κόριε

Ἐπιθυμῶν οὐα σᾶς διαφωτίσω. ἐπὶ τινων ἀντικειμένων, σᾶς ἀπειδόνυν τὴν ἐπισολὴν ταύτην, οὐα σᾶς δεῖξω πόσον σφάλλει. Λεγε ἔξακθλου θοῦντες οὐα μᾶς ζαλίζητε μετά τὰ παράπονά σας ἐναντίον τῶν ίκανῶν ἡ καλῶν Κυρίων, οἵτινες σᾶς διοικοῦτε ἢ ἐναντίον τῆς παρούσης κατασάσεως τῶν προγμάτων. Βεβαίως, δὲνδια σᾶς διαψύνσω (παρατηρήσατε τὰς εὐγενεῖς ἐκφράσεις μου, Κύριε, η μιμηθῆτε αὐτὰς εἴαν δύνασθε) καθ' ὅλα, διότι δεν ἔχω τὸν ἀναγκαιόντα καιρὸν ὅπως κάμω τούτο.

Καλὰ λοιπὸν, ἃς ἀρχίσω ἀπὸ ἐντῶν σπουδαιοτέρων σας παραπόνων [ὅπως σᾶς ἀρέσκει μάτα δικιάζητε]. Λέγετε ὅτι τὰ μέλη σας ἐν τῷ Νομοθετικῷ Συμβουλίῳ δὲν ἔχουσι καθύλου δικαιώματα. Παρατηρήσατε, Κύριε, τοῦτο εἴπει· κατηραμένον ψεῦδος. [Τοῦτο εἴλαι ἔκφρασις τοῦ συρμοῦ τὴν ὅποιαν οἱ Ἀγγλοι μεταχειρίζονται ἐν Κύπρῳ]. Δέητε ἔχουσι τὰ ἑντόπια μέλη σας τὸ δικαιώματα νὰ κάθηται ἐν τῷ Συμβούλῳ; Ἐκαλά, καὶ τί περισσότερον θέλοντες; Βεβαίως οὐδέν. Τοῦτο εἴναι ἀρκετώτατον. Καὶ ὅμως ἔχουσι πολλὰ ἄλλα δικαιώματα. π. χ. ἔχουσι τὸ δικαιώματα τῆς ψηφοφορίας. Ἄλλα θὰ εἰπῆτε ὅτι ἔχουσι πάντοτε τὴν μειονοψφίαν, (διότι τὰ ἐξίτημα μέλη τοῦ Συμβουλίου εἴσαι πολυαριθμότερα) ἢ ὅτι δὲν δύνανται νὰ ἐποδίσωσι τοὺς ἐπιζημίους τῷ τόπῳ νόμους. Καὶ τί γνωρίζουσι περὶ νόμων; Γνωρίζουσι περιποστέρον ἀπό τοὺς Ἀγγλούς ἀξιωματικοὺς οἵ ὑποῖοι ἐσπούδασαν εἰς τὰς φρατιωτικὰς σχολὰς τῆς Ἀγγλίας; Λέγετε ἐπίσης ὅτι ἔπρεπε νὰ ἔχωσι τὸ δικαιώματα νὰ προτείνωσι νόμους. ἀστάτα ἰδέα τῷ ὄντι! Ἄλλα, φίλατατέ μοι Κύριε, εἴαν ηδύναντό ποτε νὰ ἔχωσι τὴν πλειονοψφίαν καὶ εἴαν εἶχον τὸ δικαιώματα νὰ προτείνωσι νόμους, τί θὰ ἐγίνοντο οἱ μισθοί τῶν ύπαλληλῶν τῆς Κυβερνήσεως;

Διὸς ἡδύμαντο μὰ εἴπωσιν ὅτε ὁ Αρμό-
στῆς λαμβάνει πολλὰ κατ' ἔτος; Καὶ πό-
σα λαμβάνει; Μόνον £ 5000 κατ' ἔτος,
ἀκριβῶς ὅσα λαμβάνει ὁ πρωθυπουργὸς
τῆς Αγγλίας, ἐκ μικρὸν ποσὸν, £ 1200
κατ' ἔτος διὰ.....λησμονῶ τῷρα διὰ τι,
ἄλλα βεβαίως διὰ πολὺ καλὸν σκοπόν.
Υποθέτω διὰ μὰ ὑποτηρῆμα νοσοκομεῖα
ετα.

Δέρη ήδύλαιτο μὲ τίτανες δῆτι πολλά
χρήματα σπασαλόντες μετέπειτα διεῖ τοὺς
ηγεμονικοὺς, οἱ ὄποις εἴπουσεν τόποι διψιό-
ται ἔργα; π. χ. γό..... θύει αὐθιμοῦμα
ἀκριβῶς τὸ ἐκαρπόν, ἀλλὰ βεβαίως ἵκα-

Αγαθάγγελον Εύλοις ἡ Κατίνη Σολομίας
δι’ ἓνα Γερίπατόν του εἰς τοὺς κήπους
τῶν γρ. 35 φανερώτατα. Τοιαῦτα λέγο-
μεν εἴναι ἄξια προσοχῆς, διότι οὐκέτι διυποχος
τὸν λέντα διακρίνομεν. Δἰον θιάζομεν διὰ
τούτων νὰ τενοχωρήσῃ τὸν ἄνδρα ή Κυ-
βέρνησις, ἀλλὰ προλαμβάνομεν νὰ εἴπω-
μεν ὅτι φειδόμενα τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ
νὰ σύρηται εἰς τὸν ἀλεθρὸν ὑπὸ τοιιούτων
προσώπων η) νὰ κωλύωνται τὰ συμφέρον
τα αὐτοῦ ὑπὸ τε τῶν καταχρήσεων η) τῆς
πατιδηλού ἀνικανότητος τοῦ Κυβερνητε-
κού τούτου προσώπου.

For you I have till now striven
But now....I have been bought.
—
Ah! all ye who defend your land
Ah! ye the true good patriots
Why don't you form a treach'rous
band
Why don't you become idiots?
To your true patriotic strife
I will leave you and above
All such noble deeds, in all my life
I will fly for money & love.

Αξιόγιμος φίλος ἐκ Λευκωσίας
εὐηρετήθη ν' ἀποείλη γῆμιν ἐν
μεταφράσει περὶ ληψίν τοῦ ὑπὲρ τῆς
Κας Στίβεντον, συμβίᾳ τοῦ ἐν
Κερυνείᾳ Διοικητοῦ κ. Στίβεντον,
δημοσιευθέντος περὶ Κύπρου συγ-
γράμματός της, ἢν περ ἄσμενοι δη-
μοσιεύσομεν ἐν τῇ “Αληθείᾳ”, πε-
πεισμένοι ὅτι Θελομεν εὐχαριστή-
σῃ τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώσας.

"Our Home in Cyprus." By Mrs. Stevenson.

“Η ΕΝ ΚΥΠΡΩΙ ΔΙΑΤΡΙΒΗ ΜΑΣ”
ΥΠΟ ΤΗΣ Καρ. ΣΤΙΒΕΝΣΟΝ.

Τὸν τίτλον τοῦτον ἡ Κυρία ἔπει
βενσον ἔγραψε γραφικώτατον ἔργον περὶ¹
Κύπρου περὶ τοῦ ὄποιον θὰ ἥκουσαι βε-
βαίως οἱ πλεῖστοι τῶν ἀναγνωστῶν τῆς
“Αληθείας”, ἀλλ ὅλιγοι ἔξ αὐτῶν θὰ
ἀνέγνωσαν τὸ ἀριστοργημα (1) τοῦτοπει
εὐγενοῦς ὑγγλέμια, τὸ ὄποιον δύναται νὰ
Θεωρηθῇ ως ἐν τῶν κοσμημάτων (1) τῆς

Περὶ τῆς μεγάλης αὐτοῦ ἀξίας οὐδὲ λας τὰς ἐπόψεις θέλουσι κρίνεις οἱ ἀναγνῶται τῆς "Αληθείας". ἀφοῦ τοῖς ἀναπτύξαμεν μέρη των τοῦ Εἰελίου τούτου ὡς τοῖς δύνασθαι σκιογραφίαν των ἁλών.

Ἐν τῷ διελίψῳ τούτῳ ὑπάρχουσι τόσαι πολλὰ πρέγματα ἐνδιαφέροντα, οὐ τόσαι τολλὰ τραγικὰ ἐπιτιθόντα, ἀλλὰ πραγματικά ήταν ἐπιλογής τοῦ [;] ή Ἑλληνικὴ φιλολογία ἐν εἰς τὰ ἄλλα διάσημα ἔργα προστείθετο η ὁ μαργαρίτης [;] σῖνος.

Mia sic sunt homines et mortales.

συνάμα τῶν σπουδαιωτέρων, τὰς δὲ οὐδικας ἡ
Κυρία αὐτη μέν δίδει, εἶναι δὲ τοις ἀπαντό-
μεναξε τὸν λεμβούχων παλαιόν τινα
γρύπρων ἐκ Μελίγης, ὃς τε τὴν θλιψοφύ-
ραι οὗτοι ἔπιπρχει ἀρδονία φαγῆτον οὐ κα-
τον ἀρθρονία μακρῷ σκόρδῳ” (Σελ.21.)
·Ἐκ τῆς πληροφορίας των ηγετών ἀκατοτό-

οτεις εἰτι το εργον της παριας Στρυμονού
Ωδὴ διαπραγματέηται περὶ τῶν σπουδῶν
τίτρων πραγμάτων. Ἀλλὰ οὐδὲν περὶ τῆς
θεοτοκίας θεοτοκίας οὐδὲν περὶ τῆς θεοτοκίας
λέγεται. Εἰσαγόντες, ἀγανάφραγχον καὶ οὐδὲν
οὐδὲ μὲν ἐκπίνεται δέ οὐδὲν μηδὲ της θεοτοκίας
στήσαντες την πύρινην σπέτην πύρινην της Καρπού.
Αἱ μέρχαι σύχονται πάντοτε θεοτοκίας

ρων τι θεωφόρων ή θεατών είναι πάντα¹
γος κατά μέρη πόλεων τῶν δύο οἰκουμενών
καν μερινό θίλει περδίστη την φύσιν.
Τοι πράγμα μάχη λαμβάνει πάρα πολλή²
εξ της θεωφορίας Στρατοπέδου της Κύπρου.

περ. Τὸ πεδίον τῆς μάχης εἶναι κλίμη

Ἡ Κυρία κοιμάται ἡνευ κωνικέωνος
(κουνουπίρας). Οἰκόνωντες κάμινθους κατο-
χὴν τῆς κλήρης φέδην ἐννοούσι εὐ παρα-
τήσατι τὰς θέσεις των. Ἡ Κυρία μέχρι-
ται ἐπὶ μίαν ὥραν, πλὴν ἐπὶ τέλους ἑπτα-
χωρῶν, ἤγγαται, ναὶ, ὄγγαται διότι θραυ-
τεύει ἐκ τοῦ πεδίου τῆς μάχης φίνδυνται.
(Σ. 10)

Αναχωροῦσα ἡ Λάρικας διὰ Λευκί-
σιαν, ἡ Κυρία Στίβενσον διατρέχει τρομη-
ρῶν κίνδυνων. Εξ ικάπις γωνίας θρύσι-
σιν ἀνατίσσοντας της ημιάγριοι κύνες, πηδῶ-

νες μέχρι τοῦ ἐφιπτίου. Ὁ σύμμαχος της
ἔρχεται εἰς ἐπικουρίαν ἀδιά τῆς μάτιγρος
διώκει τοὺς κῶντας. Πλὴν κατὰ μίαν περ-
τασσα ὁ κύδωνις ἦτο τότοι τρομερὸς.
ἡ ἐπίβασις τῶν κυνῶν τόσου ἀγρία, ὕστε-
ρος συζυγός της ἀναγκάζεται νὰ ἀρχίσῃ
πυροβολισμῶν διὰ τῶν πισολίων των
των τρέψη τοὺς ἐναντίους εἰς φυγήν. (Σελί-
12). Φθάνουσα εἰς Λευκωσίαν, καταλύει
ἐν τῷ “Army and Navy Hotel”. Ζη-
τεῖ λουτρὸν, ἀλλ’ ὁ ξενοδόχος δὲν φινί-
ται νὰ ἀνοίξῃ στηματίνει ἢ λέξεις λουτρόν

• Η Κυρία Στιθεσσαν δὲ ἀπέλπεται
Αρχή[1]ει ἐρευνῶσι μετὰ τοῦ συζύγου της
Ἐπὶ τέλοντος ἀνακαλόπτει σκάφην τοῦ
Συμώματος. ὅστις γάρ της ζητεῖ με-
τὰν λάβῃ, ἀλλ' ὁ ξωδόχος ἀθίσαται
τρομερά· πλὴν ὁ σύζυγός της ὑπερισχύει
ἀληγεῖν τὴν σκάφην ἐνθριάμβῳ. Κα-
νή Κυρία κάμνει τὸ λοιπόν της[1]αὶ ἀν-
τίκειται [Σ. 2. 18]

Ἐν Δεικωσίφ ἡ Κυρία Σπίβειτον κάμη
νει πολλὰς παρεπήσεις ἀξίας λόγου ἀ-
τέσον ἔρθας (;) ὅσον αἱ πληροφορίαι τῆς
Α. Ε. περὶ τῶν ἥγετῶν τῶν παραχῶν εἰ-
Κύρω.

Παραγγελίαι τις αἱ μὲ ἀσχημάτιστε
πρόσωπα (sic) γυναικες προξενοῦσι μεγά-
λην ἀντίθεσιν μὲ τοὺς γραφικὴν θίανεῖσο-
τας ἄνδρας, ἐπὶ τὸ ἄγριον ὥθος των ἡγε-
κλέφτικῶν φορέματα τοὺς καθ-
τωσι γραφικεύεσθεν. (Σελ. 21).

‘Ομλοῦσι περὶ τῆς ξυλίνης οἰκίας, τὴν
έποιαν επίζειν Κερυκίφ, μᾶς αληροφόρες
ἄποιοι σύζυγος της ὑπερβαίνεισθν ‘Ηρακλέας
εἰς τοὺς θήλους. Ο σύζυγος της ἥδην

το νὰ τλεινων ὄλοκληρον πλευρὰν τῆς
οἰκίας σχιδὸν ἐν αἱρ μόνῃ ἡμέρᾳ. (Σελ. 50)
· Ή περιγραφὴ τῆς ἀθηναϊκῆς τῶν γη-
μαικῶν τῆς Αστίδου εἴναι πρεγματικῶν,
πλειά (>). "Φαροῦται κίτρινη ἡ σόκινη
πετρούματα, ποτὲ δὲ λευκή, πριν καὶ μέσης
πλευραῖς περιστελλέσσι βεβαίως, εἰς τα-

γένεται πιπλ. (Σελ. 50.)
Τοι εγώ αστρά κύμη, ότι πανηγύρει, ή Κρίσια Σελήνου πάσαντες, μετάλλων κόκκινα φύσεις τερψίας. (Σελ. 57.)
Η Κυρία Σελήνης αισθάνεται δρι

μετὰ Κυρία Μήτραν, δια τούτους μάλιστα δέ οὖν
χαίρεται εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἀποκεκρυμμένον. [Σ.Λ.
68.]

Τοῦτο τὸ ἀνέδικε γραιῶσκον θεού
σα τὸν Χίον μάντην, διότι αὐτος ἀκτύνει
σε τὸν αἰγλὸν τού, ἐθιστράξασα ἄλλας
αὐθαιρεσίας, τὰς ψυχὰς ἔφειλεν ἢ κυβέρ-
νησις μὲν ἔξετάσῃ ἀφοῦ μάλιτα τὰ φύλλα
ἀνήγυμαλαν τὰς αὐθαιρεσίας τῆς Κυρίας
ταῦτης, τὰς ὄποιας τὰ σφάλματα ἐπιβα-
ρώνουσεν ἐν μέρει τὴν Κυνέρηην διέτι ὁ
σύζυγος, αἴτης κατέχει μίαν τῶν σπουδει-
οτέρων Κυβερνητικῶν θεσσαλιῶν ἢ Κύτων.

Ἡ Κυρία Στριβηστον ὅμιλοις περιτῶν
Ζακτιδάνων, μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ὁ εὐζό-
γές της εἶναι πολὺ φιλόλληρος. Ἰδεύ τι
γράφει. "Οἱ Ἑλλήνες οὐρθίζουσι τύπον ἢ
νίκαιον καὶ γυμνασθῆσι, εἰχον τόσον ἄκα-
θάρτους συνηθείας, ὃ ήσαν τόσον ἀνητῆς
ἀλιχίτης ἵδεις παθηρχίας ἢ πειθαρχοῦ
πρὸς τοὺς ἀξιωματικούς των, ὥστε ὁ εὐ-
ζυγός μου δὲν τοὺς ἐπέτρεψε μὴ καταταχ-
θῶσιν εἰς τὸ σῶμά του, ἡ δλοι οἱ ύπ' αὐ-
τὸν Ζακτιδέες [έπτης ἑνὸς] εἴπαν δίθυμα
νοι." [Σελ. 78].

Ομιλούσα τερί Ρώσσων ἡ Κυρία Στή
Βενιζό εὐθουσιάζεται ό όμιλει ὡς ἀλλη
Πυθία. "Τὸ μῖσός των [τῶν Θέωμαν] οὐ
μαι λίαν ἀξιοπαρατήρητον. τοὺς θεωρεύ-
σιν ὡς τοὺς θανατίμους οὐ παλαιοὺς ἐχ-
θρούς των. "Εκατος ἔχει ιδιαιτέρων πρά-
ξιν τῶν εφαγῶν ό τῆς ἀπεισίας τῶν μισου-
μένων ἐχθρῶν των νὰ διηγηθῇ. Είναι πα-
ράξειον καὶ βλέπε τις τὸν ἥσυχον, τὸν κοι-
μισμένον Τούρκον, ἵξεγειρόμενον ὅταν ἀνα-
φίρηται τὸ δινομα τῆς Ρωσσίας. Νὰ βλίπη-
τούς ἀφθαλμούς του ἀτράπτοντας ό τὰς
χειράς του τρεμούσας ἀπὸ ὄργην. Τὸν
βαθὺν ἑρεμισμὸν διτις διαπιρῷ ὅλον του
τὸ σῶμα εἰς τὸν ἴδεαν τοῦ νὰ ὁδηγηθῇ
ἐναντίον αὐτῶν. Είναι ἀδύνατον νὰ ζήσῃ
τις ἐν Ἀνατολῇ ό νὰ μὴ συμπαθῇ μὲ τὰ
αἰσθήματά των Διότι ἔσον περιεστότερον
πλοσίον τῆς Ρωσσίας ζῆται τις τόσου
καλλίτερον Σλέπει τὴν εκληρότητα τῶν
πράξεων τῆς ό τὴν προδοσίαν τῆς Κυβερ-
νήσιώς της." [Σελ.80.]

Καὶ διὰ τοὺς λέγοντας ὅτι ἡ Ἀγγελο—**κυριακὴ** Κυβέρνησις εἶπεν πολὺ χειροτέρη τῆς Φωτισμῆς. Βέρα, πιναχὸς γέρων δὲν γυαρίζω κατὰ τόσον ἔχουσι δύαις οἱ λέγοντες τὰ τοιαῦτα.

ЕДОВОИЩЕ

Τὰ δέκατα τοῦ Αὐτορεοντηρικοῦ
Δοῦλου προσκυνήσοντο εἰς τὸν λαϊκόν τοῦ
τον καθέ· φίλων Τρόπον· μακαρισμόν τον
προσκύνησιν ἐκ Κύπρου, Σύρου, Χίου,
α. Πάρου. ε) κατατίθενται μεταξύ εἰς
Αλεπούδη, Βιργιλί, Κάστρη, Κάρπη· Σαΐρ
ε) Αλεξανδρειαν. Δίχονται δὲ προσκυνήσεις
ε) δια τὸ μέρη τοῦ αετοῦ. εἰς τοῦ

Διά την παραπάνω λέξην οι αρχαίοι Έλληνες έδιναν
την ίδια σημασία στην παραπάνω λέξη, όπως και στην παραπάνω λέξη.
Κατά την ιδέαν των αρχαίων Έλληνων, η παραπάνω λέξη σημαίνει την παραπάνω λέξη.

"In August" says a New York paper.